

De Hallen

*De ene verkoopt er zijn graan,
Hij is rijk en overladen met eerbeviszen.
De andere is aan lager wal geraakt in de kroeg en
Hij zit tot over zijn oren in de schulden.*

*Wijsheid en waanzin
Wisselen mekaar steeds weer af,
De ene steelt en ontkent dit,
De andere oordeelt en eigent zich toe.*

Dimensions : 80 / 100 cm

Date de création : 2006 / 02

De Hallen

Dit architecturaal pareltje is zeker en vast de belangrijkste band die het hart van het kleine stadje verbindt met zijn roemrijke verleden.

Dit beroemde stadhuis heeft zich destijds aangepast aan de verschillende noden gedurende de opeenvolgende eeuwen:

Van eerbiedwaardige zetel voor het Hoog Gerechtshof werd het omgeturnd tot een eerbiedwaardig paleis voor de Magistratuur, vervolgens werd het een stoffige zolder die zakken en schepels rijp graan herbergde, nadien was er een geanimeerde openbare verkoopszaal of zelfs een oud bierhuis...

Stel je de Heren voor uit de streek die hun gronden, hun lijfeigendommen, hun leenplechtigheden (ook het recht van de adel om de eerste nacht met de maagd door te brengen ?) met mekaar deelden of deze rechten onder mekaar bediscussieerden tijdens

woelige redetwisten met schel keelgeschreeuw, ja zelfs tijdens gewelddadige kloppartijen of terwijl ze op een bloederige wijze de degens kruisten.

We zouden ook een plechtstatige rechter kunnen onderscheiden, die een onberispelijke pruik draagt en die trots voortschrijdt in zijn purperen toga, terwijl zijn indrukwekkende mouwen deftig heen en weer wiegen en hij met heel zijn imposante trotse verschijning de bevreesde toehoorders beheerst, die zich onder elkaar verdringen om zich aan hem te onderwerpen. We kunnen ons de onderzoekende blikken van de juryleden voorstellen, die met samengeknepen lippen hun onvermijdelijke oordeel reeds aankondigen.... We kunnen ook de beschuldigde zien, die zich met een vaal en berouwvol gelaat laat vallen op de vermolmde beklagdenbank. De man toont zijn berouw met nutteloze rouwbetuigingen. We kunnen ons deze afgeleefde man voorstellen die zijn berouw toont.....alvorens toch gehangen te worden!

We zouden kunnen deelnemen aan een vroege openbare verkoop. Temidden van donderende wangeluiden van schor geschreeuw, discussiëren de graanverkopers met hun luidste stemmen met de visverkopers, die in de vijvers van hun heren gevist hebben.....En vanuit een naburig gelegen kroeg zouden wij de tegen mekaar klinkende bierglazen kunnen horen die verkoopscontracten of vriendschapspacten bezegelen.

Op dezelfde manier als “enkele rijk geworden burgers die te Durbuy de vrijheidsboom hebben geplant en zich nadien installeerden in het burgemeestersambt van de stad” (J. Bernard), zo ook hebben Roni op hun doek een oude zegel van het grondgebied van Durbuy aangebracht.

*Roni
de Durbuy*